

til at lide største Parten af det økonomiske Tab derved. Endvidere maa vi ikke glemme, at Forholdene for Øjeblikket ikke altid er saa ideelle, som de skulde være; man kan ikke sige, at alle de, der ønsker Tvangsakkord, er særlig berettigede dertil. Vi ved vel, at Indsigelse kan fremsættes for Skifteretten, men der staar ingen Steder, at den behøver at tage Hensyn dertil. Jeg vil meget beklage, om Paragraffen skulde blive vedtaget, som den nu er; den vil sikkert vise sig mere skadelig, end man i Øjeblikket kan overse, idet den vil medføre usikre Forhold, og særlig ser jeg en Fare deri, at Kreditten vil blive svækket, idet Kreditorerne vil være bange for, at Debitor skal udnytte Situationen alt for meget, naar han har Udsigt til at kunne fortsætte sin Forretning og disponere frit indtil 8 Uger efter, at han er blevet insolvent. Jeg vil derfor anbefale, at der stemmes for denne Tilføjelse til Paragraffen.

Veistrup: Da jeg ved Sagens første Behandling havde Ordet for paa mit Partis Vegne at motivere vor Stilling til Lovforslagene, gjorde jeg opmærksom paa, at vi for vort Vedkommende ikke ønskede at stemme for disse ud fra den Betragtning, at der i Folketinget af det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, er forelagt et Forslag, som ikke alene ordner Forholdene paa en langt bedre Maade, hvad Tvangsakkord angaar, men som rækker langt videre, idet det ogsaa i stor Udstrækning indeholder en Ordning af Gældsforholdene indenfor Landbruget. Nu er der her af Medlemmer af det konservative Folkeparti stillet et Ændringsforslag til hvert af disse Lovforslag. Jeg anser disse Ændringsforslag for at være Forringelser af Lovforslagene, og da vi med afgjort Sikkerhed kan forudsætte, at Lovforslagene under alle Omstændigheder vil blive vedtaget i det høje Landsting, vil jeg gerne være med til i alt Fald at gøre dem saa gode, som det overhovedet er muligt, naar de skal føres ud i Livet. Jeg vil derfor anbefale at stemme imod de stillede Ændringsforslag, men jeg vil gerne tilføje, at vi ved Sagens tredie Behandling ikke ønsker at deltage i Afstemningen.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker Udvalget for den hurtige Behandling af Sagen; jeg ved godt, at der var givet Landstinget forholdsvis kort Tid til Behandling af Lovforslagene, men man har jo fra alle Sider ønsket, at de maatte blive ført ud i Livet saa hurtigt som vel muligt.

Hvad angaar de to Ændringsforslag,

der er omtalt af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller), skal jeg først med Hensyn til det, der angaar den Majoritet, som skal til for at vedtage Tvangsakkorden, udtale følgende: Ved et Møde i Tinglev i Slutningen af December Maaned blev der af Fælleslandboforeningen i Sønderjylland og af de sønderjydske Husmandsforeninger fremsat forskellige Ændringsforslag til den nugældende Tvangsakkordlov, deriblandt et om, at Majoriteterne blev noget forandret. Forhandlingen paa dette Møde blev refereret, og Indstillingen derfra gik rundt i Pressen, og man hørte ikke nogen Indvending med Hensyn til Spørgsmaalet om Majoriteterne, der var foreslaaet nedsat. Det var først, da Forslaget kom til Drøftelse i Organisationerne, at man blev noget betænkelig derved. Jeg kan ogsaa godt forstaa de Betragtninger, som i den Henseende er anført baade af den ærede Ordfører (Fink) og af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds. Paa den anden Side er vi jo enige om, at det er en Skønssag. Dertil kommer, at den Kommission, som i sin Tid i Aarene før 1905 udarbejdede dette Forslag til en Tvangsakkordlov, var meget stærkt delt paa det Spørgsmaal, om man ikke allerede den Gang burde gaa noget videre, end man gik. Man enedes dog om forsøgsvis at blive staaende ved de Majoriteter, som blev vedtaget. Dette har ogsaa virket godt, og man kunde derfor gøre gældende, at vi da bør blive staaende derved. Men man kan ogsaa gøre den Betragtning gældende, at man godt kunde gaa noget videre, fordi Betydningen af denne Lov ikke ligger i, at der opnaas Tvangsakkord, men netop i, at man opnaar frivillig Akkord i saa stor Udstrækning, fordi vi har denne Lov. Jeg vil derfor tilraade, at man vedtager Forslaget, saaledes som det foreligger fra Folketinget.

Det andet Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet, indeholder en Tilføjelse til § 2 om, at 3 Fordringshavere, der repræsenterer mindst $\frac{1}{3}$ af Beløbet, skal kunne modsætte sig en Udsættelse af Konkursbegæringens Behandling. Hvis dette Ændringsforslag var kommet frem i Folketinget, vilde jeg straks have anbefalet at stemme derved. Jeg anser det nemlig for en nødvendig eller selvfølgelig Konsekvens af en tilsvarende Bestemmelse i det andet Forslag. Men i Folketinget opstod der ikke Ønske om at stille et saadant Ændringsforslag; Ønsket herom er først opstaaet her i Tinget. Jeg tror nu, at vi fra alle Sider vilde kunne have enedes om det, hvis vi havde været sikre paa at faa Loven